

el tríptic de portbou

cristina dominguez

Les platges de Portbou en paper d'arròs. Una imatge fixe, mentre les onades van i vénen.
Un kanjì. Una paraula que ní tan sols entenem. Una paraula que és paraula però no ho pot contenir tot.

Un mòvil de paper. Una construcció efímera amb pedaços de paraules i platges. Trocets de paper que volen penjats d'una branca.

L'artista fa proves, intents per entendre, interpretar, contenir o apreciar el que hi ha.

L'art és una realitat més. El seu disparador pot ser el que hi ha fora, però sempre conté el que hi ha dins.

L'artista crea noves realitats, que amb una mica de sort ens fan sentir de nou, pensar diferent o descobrir alguna cosa no-vista, no-sentida, no-entesa.

La intel·ligència artificial és una nova forma de crear realitats. Bocins enganxats amb algoritmès. Mentre nosaltres seguim sent el mico que va caure d'una branca...

adreça digital

